



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Concupiscentia, Auaritia frenanda. cap. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

furijs exagitamur, vt sunt cupiditates, maleuolentia, terrores
 arumq; temeritates, errores, ignorantia; Aliquos scimus ex
 uehementi amore in insaniam verfos, & misere perijsse. Secun-
 do, Ex hoc, turpissima scelera perpetrata sunt sacrilegia, ho-
 micidia, adulteria, caedes, haereses; quibus plene sunt omnes
 historiae & veteres & recentiores. Tertio consideret quisque da-
 na quae sibi possunt ex hoc euenire tum animi, tum corporis,
 tam familiae, tam bonis externis, qua fama; & sit exemplum,
 Salomon sanctissimi viri filius, qui quoniam adamauit Mulie-
 res, licet esset sapientissimus factus est stultissimus, vt idolis
 gentium templa Hierosolymis ciuitate tam sancta crexerit.
 Quarto nihil est quod ita exterminet ex animo omnem sensum
 & amorem spiritualium rerum, vt hic amor, ita vt nec locus
 sit orationi ac deuotioni, nec sacramentis, nec verbo Dei, nec
 charitati erga Deum, vel proximum, neque vllis christianis
 actionibus. Salubre est remedium honesta occupatio: qua ab
 noxia recordatione, ac specie cogitatione auellat: recte enim
 Diogenes apud Laertium dicit, amorem esse otiosorum nego-
 tium: mutanda vero etiam loca interdum: illud omnino vere
 dictum est. Principijs obsta sero medicina paratur. Cum mala
 per longas inualuere moras. Amori contrarium est odium,
 quod ex D. Thoma est quaedam dissonantia & alienatio appe-
 titus erga id quod existimatur noxium, & malum, ac fugien-
 dum, ex quo nascitur odium inimicitiae quo appetimus malum
 aliquod inimico inferre. Est autem hic affectus commouendus
 contra peccatum, & aliquando contra peccatores, vt paulo
 ante dixi, ne malo exemplo, autoritate, aut opera ceteris
 obliuiscant. Sed de odio ac detestatione peccati dicam in tertia
 parte, de odio inimicorum, sedando quaedam in affectu ira
 perstringam.

Loci contra hunc amorē.

Effectus pessimi amoris lasciuia.

Remedium.

Odium.

Concupiscentia, & Auaritia. Cap. XV.

Sequuntur alij affectus quatuor, qui item in concupisibili
 parte ponuntur, ac primum occurrit concupiscentia seu de-
 siderium. Est enim ex Niseno appetitus boni futuri nondum
 obtenti, vel appetitus fruendae voluptatis: qui item modo bo-
 nus, modo est malus affectus: Sunt enim quaedam desideria,
 improborum mala & vitanda, quaedam iustorum bona & expe-
 tendenda, ac proinde Christiano Oratori extinguenda illa, haec
 concitanda. Sed ad commouenda desideria virtutum & bonorum
 spiri-

Lib. de Resur. & Anima.

spiritualium possunt vsui esse iidem loci quos supra de amore spiritualium rerum proposuimus. Ad excitanda desideria celestis Patriæ, Deique videndi locos attingemus cum agemus de spe. Itaque nunc indicemus eos, ex quibus argumenta defumenda erunt ad malas concupiscentias tollendas. Generatim loquendo, primus in hac re locus est, quia Dei est præceptum, vt per rationem ac legis diuinæ regulam eas compefcamus. Gen. sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius, & Eccles. Post concupiscentias tuas ne eas, si enim præstes animæ tuæ concupiscentias faciet te in gaudium inimicis tuis. Secundò quia sunt innumerabiles huiusmodi concupiscentiæ si eas velit homo sequi. Hippocrates ad Damagetum deplorat conditionem hominis in eo quod eius cupiditates sint infinitæ cum brutorum sint finitæ: nam leones, Tygres, tauri, vbi sunt expleti, quiescunt, homo nunquam satiatur. Idem docuimus ex Arist. supra de affectibus omnibus, quos ipse vocat innaturales ac rationales, & quia sunt multiplices turbant multis modis hominem, & vt D. Petrus loquitur militant aduersus animam sæpe etiam pugnant ad inuicem, & torquent animam ac distrahunt in multas partes. Tertio quia sunt valde inutiles ita Paulus vocat desideria multa & inutilia, cum sint vanitate plena, sic apud Hierem. onager assuetus in solitudine in desiderio atraxit ventum amoris sui, non enim in his quæ desiderat homo inuenit quietem vt credebat, sed inani vento pascitur semper esuriens. Quarto adde asferre maxima damna, contraria his quæ Paul. ponit ad Timoth. Abnegantes impietatem & secularia desideria, sobriè piè, ac iustè viuamus, simul expectantes beatam spem; cum contra hi, qui desiderijs vanis detinentur viuunt sine sobrietate quoad ipsos pertinet, sine iustitia quoad proximos, sine pietate quoad Deum: vnde non beatam spem expectare possunt, sed meritas pœnas. Quintò. Quia cum magno labore res per talia desideria appetitæ habentur, & habitæ pudorem ingerunt, ac pœnam, & exiguo durant tempore, statimque euanescent: Ita Sen. Quæ sunt diuitiæ quas non egestas, ac famès & mendicitas à tergo sequatur? Quæ dignitas cuius non prætextam, & augurale, & parricidia & sordes comitentur? Quod regnum cui non parata sit ruina? Hæc in viuensum dicta sint, nunc in particulari aduersus diuitiarum cupiditatem omnium malorum radicem quomodo sit dimicandum addam pauca. Primus locus esse potest Authoritas scripturæ quæ grauissimè in eam inuehitur, cum vocat mammonam iniquita-

Loci contra
concupiscentiam
malam
genericè.
Gen. 4.
Eccles. 18.

1. Pet. 2.

Hier. 2.

Damna mala
concupiscentiæ.
2 Tim. 3.

Lib. de
Tranq.
c. 11.

equitatis & seruitutem idolorum, cum dicit, auaro nihil esse scelerius. Secundò, quia auaritia est radix omnium malorum, & diuitiæ conseruata in malum Domini sui, & qui volunt diuites fieri incidunt in tentationes, & in laqueum Diaboli, & in desideria multa inutilia quæ mergunt hominem in interitum, ratio est, quia auaritia aggregat simul omnes cupiditates honoris, gulæ, luxuriæ. Tertio auarum torquent continuæ curæ animæ, ac corporis sine vlla quiete; quia hæc cupiditas est inexplebilis, maioremque sitim generat, Quo plus sunt pota (ait ille) plus sitiuntur aquæ. Quartò facile pereunt etiam in vita ob multos casus, & saltem in morte. Matth. Nolite thesaurizare vbi erugo, & tinea demolitur, & vbi fures effodiunt, & furantur. Luc. Stulte hæc nocte morieris, & quæ parasti cuius erunt? Quintò, cum magno labore parantur, cum magno timore conseruantur, cum magno dolore perduntur. Sextò, difficile curatur hoc vitium, sicut experientia videmus in Senibus auaris, Beatus, qui post aurum non abiit, quis est hic & laudabilis eum? Septimò, Hæc cupiditas habet vim indurandi cor, & habet naturam illius fluminis, quod potum saxea reddit peccora, quod tactis inducit marmora rebus, Rectissime illud auaro competit in nullum eum Bonum esse, in se autem pessimum. Impedimentum præbent ad perfectionem: ideo Christus dicit. Si vis perfectus esse vade, & vende omnia quæ habes. Imò quidam philosophus abiciens opes dicebat: abite pessimum malæ cupiditates, demergo vos ne demergar à vobis. Nonò, Quia reddenda est ratio vsus earum, & nisi communicentur cum pauperibus, audient qui possidebant: esuriui, & non deditis mihi manducare.

Loci contra auaritiam.
Matth. 6.
Eph. 5.
Ecc. 10.
Ecc. 5.
Matth. 7.
Luc. 12.
Ecc. 31.
Matt. 19.
Matt. 25.

Ambitio honorum ac dignitatum. Cap. XVI.

Contra concupiscentiam dignitatum, & gloriæ quæ dicitur Ambitio Primus locus quod sit magna arrogancia, concupari dignitatem præsertim Ecclesiasticam se ingerendo non vocatum, contra illud. Nemo assumit (certè non debet assumere) nisi vocetur à Deo tanquam Aaron. Arrogantis enim est existimare se idoneum ad regendas animas, cum administratio hæc difficillima iudicetur à sanctis, ac virtutes & plurimas & præstantissimas præter vocationem requirat. Secundo est sententia communis patrum, qui docent non esse licitum dignitates Ecclesiæ ambire. Nam qui ambit vel est ineptus, & patet

Arrogancia
Hebr. 5.
 Patrum auctoritas.